

Eix Creixement Col·lectiu, Ètica i Valors

Membre referent Comissió Dinamitzadora: **Pep Martí**

Participants Vídeo: **Albert Vinyals, Susanna M. Villagrasa, Susanna Ribas i Isabel Marquès**

Personal de suport Ajuntament: **Xavi Garcia Curado**

Data

Dilluns, 31 de març de 2014

Hora i Lloc

19:30h. Sala 15. Vapor Universitari

Assistents

Alba, Albert
Casas, Teresa
Charles, José Luís
Emond, Nathalie
Francoli, Ramón
Martí, Pep
M. Villagrasa, Susanna
Morera, Luci
Perarnau, Antoni
Ribas, Susana
Rodríguez, Isabel
Soler, Albert
Tobella, Ma. Assumpció
Benaiges, Gemma
Marquès, Isabel
Plaja, Marta
Vinyals, Albert
Ruiz, Joan

A l'inici de la sessió Pep Martí, membre de la Comissió Dinamitzadora, fa una introducció referent a l'Àgora Terrassa, explicació de la lògica Àgora del camí recorregut, de la composició i funció de la comissió dinamitzadora i més concretament de la naturalesa de l'eix de creixement col·lectiu, ètica i valors. A continuació llança les següents preguntes a l'aire per començar el debat:

- Existeix una ètica de ciutat?
- Si poguéssim parar-nos i repensar que estem fent malament, que destacaríeu?
- Com desenvolupem consciència ètica a la ciutat?

La primera reflexió gira al voltant que molta gent no té cobertes les primeres necessitats, existeixen reals emergències a la ciutat. Hi ha drets que coma mínim a nivell local haurien de ésser satisfets sense excepcions. Terrassa ha de lluitar per això, bolcar-se a un canvi davant l'emergència (gana, pobresa, precarietat, gent sense sostre...). Terrassa té potencial per a fer que tothom (institucions i societat civil) es dirigeixin cap a una garantia d'uns drets humans que ara en molts casos no s'apliquen. Seguidament s'introdueix la necessitat de diferenciar entre assistència (caritat) i canvi. La pregunta que es fan és: hi ha crisi de valors o certs valors en crisi?. Potser s'haurà de clarificar el llenguatge, ja que, potser no tots entenen el mateix per les mateixes paraules.

Reflexionen al voltant de la pregunta "per a què" ja que l'objectiu al que es vol arribar és essencial, més enllà de "quan", "on", "com" i "qui".

Per alguns l'objectiu el "per a què" és que la gent tingui dignitat, la dignitat. Altres opinen que el seu objectiu, el seu "per a què", és la justícia social, la democràcia real, la igualtat...etc. Hi ha molta gent pobre i per tant L'OBJECTIU en majúscules ha d'ésser aquesta gent. S'introdueix que els drets tenen una destacada importància en la legislació i hi ha un problema d'aplicació dels mateixos. Alhora s'introdueix la perspectiva dels deures que s'afegeix a la dels drets. S'està d'acord en què segurament les èlits no han complert els deures i no tant la classe mitjana. Tot i que també apareix l'opinió que els drets porten als deures i els deures porten als drets, no es poden entendre els conceptes per separat. Es posa com a exemple l'educació: normalment es parla del dret a l'educació, i es clar que és un dret fonamental, però que molts cops s'oblida el deure de l'educació, en el sentit en que la societat ha invertit (via impostos) uns diners en la formació d'una persona, i que posteriorment aquesta persona té el deure de revertir aquesta formació en benefici per la societat.

Sobre els valors, es fa una matisació i diferenciació entre els que podrien ser valors absoluts, propis d'una antiga etapa (franquista) i valors relatius, és a dir, gran quantitat de valors que podrien esdevenir contradictoris i que a més ara estan en declivi. En aquest sentit, sembla que fa falta construir nous valors de referència. Segurament, vivim en una societat de valors relatius, que ens donen molta llibertat, però com que no hi ha un model a seguir, pot provocar greus desajustaments. L'ideal seria teixir ponts entre les necessitats de convivència i els valors que hi corresponguin, per tant, aquest seria un model de valors construïts.

També es posa l'èmfasi en què aquests valors de referència seran propis de les persones i no de la ciutat o estructura. Els valors sorgeixen de l'esfera individual, des de la persona fins a la col·lectivitat.

Pep Martí incorpora al debat una nova pregunta: com es podria impulsar i desenvolupar la consciència ètica a la ciutat de Terrassa?

La primera intervenció és una crítica directa, s'afirma que no hi ha coherència en el que fa l'Ajuntament. No és lògic que s'organitzin projectes com l'Àgora i hi hagin altres fronts oberts que contradiguin moltes de les receptes o idees que sorgeixen de l'Àgora. La pregunta de Pep Martí també porta cap a una nova pregunta d'un dels assistents: Com a ciutadans som capaços de posar elements en comú? El camí és com jo reconec l'altre i en aquest camí em reconec a mi mateix. Aquesta reflexió porta a donar èmfasi a la cultura de l'agraïment com a element clau.

Una de les assistents denota que falta que ens fixem en la sensatesa dels infants i ens preguntem què sento? M'agrada el que sento? En cas que no, com puc canviar-ho? Pep Martí en aquest sentit, denota que aquest eix a diferència dels altres, no està tant centrat en l'acció degut a la seva naturalesa. I tot i així, una repeteix que aquest eix ha de servir com a fonament ètic, moral..etc. de les accions dels altres eixos. Per acabar emfatitza la idea de comunitat, assegurant que quan es passen mals moments la comunitat agafa valor ja que funciona com a xarxa protectora. Anima als assistents a fer propostes per a la millora d'aquesta comunitat.

Es recull la proposta d'adherir-se als municipis pel bé comú, portant a la ciutadania el debat sobre si convé o no adherir-se com han fet algunes regions d'Alemanya que ja funcionen sota aquestes receptes. Posa l'exemple teòric de Christian Felber. Tot i així, hi ha matisos sobre com potenciar aquesta economia del bé comú, es creu que no pot ser presentada de forma "utòpica", com el "paradís" .

També s'agafa consciència que les propostes que es van proposant, el final entren en el joc polític a través dels programes electorals que els partits polítics elaboren cada 4 anys i amb la situació actual de canvi constant, segurament aquestes prioritats acaben sent impossibles de complir degut a que les circumstàncies molts cops no ho permeten.

Es fa al·lusió a que Terrassa és pionera en atenció als discapacitats. Actualment el centre especial Teixidors de Terrassa ha de competir amb altres empreses amb ànim de lucre i lògicament això és realment difícil per aquesta entitat, això generarà que moltes persones que només tenen la possibilitat de treballar a Teixidors es quedin sense dret a feina. A més a més assegura que les subvencions, a partir del pròxim any aniran dirigides segons resultats i que, per tant, ells no podran competir amb altres empreses per poder endur-se aquesta subvenció.

Per últim, es destaca la necessitat de fomentar la solidaritat, sabent que solidaritat no és caritat i que cal evitar la caritat. En aquest sentit es reclama més acció, despertar consciències, no perdre la perspectiva i seguir treballant per despertar a la gent i retornar el paper central a les persones.

Pep Martí al final posa sobre la taula les propostes que han sorgit:

- Auditoria ètica dels diferents estaments
- Adherir-se a "municipis pel bé comú"
- Creació d'un codi ètic, referència de St. Boi de Llobregat
- Identificar projectes a la ciutat que serveixin d'exemple ètica, valors i creixement col·lectiu.
- Mapa de conflictes ètics de ciutat a prioritzar des de l'equitat (a la conversa en van sortir diversos i cal identificar-los i generar consciència col·lectiva de la seva existència i evolució... si no reduïm la vulnerabilitat dels sectors que pateixen, ni que sigui creant espais de reconeixement d'aquesta realitat, el

procés perd credibilitat...) ... via pressió, denúncia conjunta als responsables de desencallar-los i via creació de formules de contenció mentre no es resol el conflicte... (aquest és un punt central i que cal entomar en paral·lel a la resta però que si no abordem des del minut 0 ens abocarà a la desmotivació...)

- Formació en ètica via xerrades, diàlegs, compartir llibres, textos, vídeos... accions entorn valors concrets de forma més lúdica i positiva (l'acció de l'institut, concurs de fotografies, escultures entorn els valors...) .. el bon viure d'Epicur... convertir-nos en una ciutat epicuriana en tant ell lligava el bon viure a la justícia, el coneixement i l'amistat (entesa més com a comunitat i no com a cercle sectari o utilitari d'amics...)...